

Editör'den...

Gezgin Sözcükler

Kayıp, eksiik, kaçak "anlam"ın izinde eldeki tüm yarguların hükmünden soyunmuş sesi sessizliği yankılayan bir dilde var olmak. Olduğun gibi açılmak, yoğun kütlene sığamamak, saydam ve devasa varoluşunu bir o yana bir bu yana sallayarak sıkışmış varlığının sınırlarını zorlamak ve bir şarkı ezberlenmiş tüm dillerde: "Yaşamak, var olmak, söylemek..."

*Suya kuluçkaya yatan talihsiz kuşun öyküsü... Düğümü düğümleyerek çözmek... Çıkamaz sokakların, nereye gittiği belli olmayan sonsuz yolların dile adanmış şölen sevinci... Sadık dost "anlama"nın sesi her daim kulaklarda çınlıyor. Bizi yorulmadan ona açılan sonsuz kapılara ve ardında, durmaksızın soyunan anlamların düşer sokağına çağırıyor... Bu sonsuz çabanın sonlu iniltilerinden başka hiçbir şey kalmıyor geriye... Anlamlar, metnin açıklığına sığınıyor ve tutsak eylemlerinin kısır döngüsünde, yitimli döngülerin anlayıp anlamlandıran süzgecinden dökülen tanelere, yargılara dönüşüyor. Her bir yargı aynı yazgıyı paylaşıyor: **Adını ölüm olarak çağırdığımız şeffaf geçitte konaklayan gezgin gerçeklerin seremonisi.** Açıklıkta sessizce büyüyip serpilene açık bir çağrı... Kararın doğdu doğacak anlamlara sızan derin sıkıntısı.*

Ve yosun tutmuş gecelerin karanlığında parlayan sözcükler oluyor "şeyler". Her biri, varoluşun belirsiz ve karanlık göğünde her bir yosunun salgısıyla şekillenip açıklığın parlayan alanına sızıyor. Ve sonra, zamanın süslü topunda kalp atışları duyulan varlığa gelişlerin sirenleri arasında parlayıp yeniden söniyor.

Her şeyin dile ait olduğu ancak dilin gizemli varlığının yitirildiği ışığın ve karanlığın dansında uyanan (çağımız) modern teknoloji çağında, dilin, dille konuştuğu eşsiz anlamların büyüklü öyküleri dile adanmış farklı düşünsel söylemleri yoluyla bu sayıda sizlerle buluşuyor. Her bir öykünün dilde, dille ve dili konuşma gayreti umarız sizler için de dilin yası tutulan varlığına açılan yollardan biri olarak yankısını bulur.

Senem Kurtar